

10ಗಂಟೆ ಬಸ್ ಅರ್ಥಾತ್ ಕೆಟ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಸ್

ನಿಂಗಪ್ಪ ಮುದೇನೂರು

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಸಿಹಿತ್ತು

ನನ್ನೂರು ಎಲ್ಲರ ಊರುಗಳಂತೆ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಗಳ ವಿಸ್ಮಯಗಳ ಆಗರ. ಆಗ ನಾನಿನ್ನೂ ಎಳೆಯ ಮಗು. ತುಂಟಾಟಗಳೇ ನಮ್ಮ ಜೀವಾಳ.

ಊರ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗ ತಿರುಗಾಡಿ ಚಿನ್ನಿದಾಂಡು, ಗೋಲಿ, ಚೆಂಡಾಟ ಅಡುವುದರಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ಅರ್ಧ ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದು ಹೋಗಿರುವ ಕಾಲ. ಹಳ್ಳ ತುಂಬಿ ರಸ್ತೆ ಮೇಲೆ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಬಾವಿಗೆ ಹೊಸ ನೀರು ಬಂದರೆ, ಕರೆ ಕೋಡಿ ಒಡೆದರೆ, ತುಂಬು ಮಳೆ ಬಂದು ಮನೆ ಮಾಳಿಗೆ ಜಂತಿ ಸೋರುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಹಳೆ ಬಸ್ಸು ಕೆಟ್ಟು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಊರವರ ಕಾಲು ಮೂಡಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದು ನಮಗೆ ಸೊಗಸು. ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಯಾವುದು ಕಷ್ಟ, ತೊಂದರೆಯೋ, ನಮಗದು ಸಂಭ್ರಮ ಮತ್ತು ಸಂತೋಷ. ಮಳೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸೀತ ಅಲ್ಲ ಅವರಪ್ಪ ಬಂದರೂ ಜಗ್ಗದ ವಯಸ್ಸು ನಮ್ಮದು. ಹಳೇ ಹೀರೋ ಸೈಕಲ್ ತಗೊಂಡು ಊರ ರಜ್ಜಿನ ತುಂಬೆಲ್ಲ ಓಡಾಡಿಸಿ, ಗಾಲಿ ರಿಮ್ಮಿಗೆ ಕರಲು ಮತ್ತಿಕೊಂಡು ಗಾಲಿ ಉರುಳದಿದ್ದರೂ, ಸೈಕಲ್ ಮುಂದೋಡದಿದ್ದರೂ ನಾವು ಅದೇ ಮಣ್ಣನ್ನು ಕೈಲಿ ಗೊರ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಚೂಪುಗಲ್ಲಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬಂಡಿ, ಎತ್ತು, ಗಣಪನನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದ ದೇವರೆಂದರೆ ಈ ಕೈಲಿಂದ ಮಾಡಿದ ಮಣ್ಣಿನ ಗಣಪನೇ.

ಈಗ ಹಬ್ಬಗಳ ಕಾಲ. ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೂ ಪಂಚಮಿ ಉಂಡಿ

